

РЕШЕНИЕ

№ 60

гр. Ловеч, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, II СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ТАТЯНА МИТЕВА

Членове: ЕВГЕНИЯ ПАВЛОВА
ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА

при участието на секретаря ДАНИЕЛА КИРОВА
като разгледа докладваното от ТАТЯНА МИТЕВА Въззивно гражданско дело № 20244300500051 по описа за 2024 година

ПРОИЗВОДСТВО с правно основание чл. 258 и сл. от ГПК.

Постановено е Решение № 204/ 15.11.2023 година на Троянския районен съд по гражданско дело № 225/ 2014 година по описа на същия съд, с което е признато за установено на основание чл. 108 от ЗС, по отношение на Б. К. Б., ЕГН*****, с адрес: гр.*****, че “ЕКСПРЕС ГАРАНЦИОН КОМЕРС” ЕООД, със седалище и адрес на управление гр. ***** т.ц. „Фулмакс”, ЕИК *****, е собственик на МПС - лекотоварен автомобил СИТРОЕН ДЖЪМПЕР с рег. №***** СК с ШАСИ: *****, цвят бял, като Б. К. Б., е осъден да предаде на “ЕКСПРЕС ГАРАНЦИОН КОМЕРС” ЕООД, неоснователно владения от него лекотоварен автомобил. На основание чл. 57, ал.2 от ЗЗД Б. е осъден да заплати на “ЕКСПРЕС ГАРАНЦИОН КОМЕРС” ЕООД, сумата 4500 лева, представляваща претендирана от ищеца стойност на лекотоварен автомобил СИТРОЕН ДЖЪМПЕР с рег. №***** СК с ШАСИ: *****, цвят бял, както и на основание чл. 59, ал.1 от ЗЗД сумата 10750 лева, представляваща обезщетение за лишаване от ползване на лекотоварен автомобил СИТРОЕН ДЖЪМПЕР с рег. №***** СК с ШАСИ: *****, цвят бял за периода 10.11.2018г. до 10.06.2022г., в едно със законната лихва, считано от

22.06.2022г. до окончателното изплащане на сумата. Присъдени са и направените по делото разноси.

Постъпила е въззивна жалба вх. № 5423/05.12.2023 г. от Б. К. Б., ЕГН: *****, чрез адв. Ж. Д. - САК със съдебен адрес за призоваване: гр. ***** срещу решение № 204/15.11.2023 г. по гр.д. № 479/2023 г. на РС - Троян.

Счита, че първоинстанционният съд се е произнесъл свръх петитум, като е осъдил ответника да предаде на „Експрес Гаранцион Комерс“ ЕООД неоснователно владения от него лекотоварен автомобил „Ситроен Джъмпер“ с рег. № ***** СК и в същото време е осъдил ответника да заплати на „Експрес Гаранцион Комерс“ ЕООД сумата от 4,500.00 /четири хиляди и петстотин/ лева, представляваща стойността на процесния автомобил. Сочи като безспорно установено и доказано обстоятелството, че по силата на пълномощно от 28.05.2015 г. Д.Д.В., в качеството му на Управител и Представляващ „Експрес Гаранцион Комерс“ ЕООД е упълномощил Б. К. Б. да управлява лекотоварен автомобил „Ситроен Джъмпер“ с рег. № ***** СК, собственост на „Експрес Гаранцион Комерс“ ЕООД, като никога между страните не е имало уговорка ответника да заплаща на ищеца за ползването на това МПС.

Изтъква, че въззиваемият не е доказал как е уведомил въззивника за това, че си оттегля пълномощното и желае връщането на МПС. Оспорва извода на съда, че на Б. Б. е връчена нотариална покана и по този начин той е узнал за оттеглянето на пълномощното и желанието на въззиваемия да му бъде върната вещта. Счита, че съдът е приел неправилна квалификация като чл. 57, ал. 2 от ЗЗД, без да уточни дали е изр. 1 или изр. 2, т.е. дали е преди получаване на нотариалната покана или след.

Твърди, че неправилно съдът не е кредитирал показанията на свидетелите М.Н.Ф. и Г.Н.Й. тъй като същите били заинтересовани от изхода на делото, както и че същите са противоречиви и непоследователни и в същото време е дал вяра само и единствено на показанията на свидетеля С.И.Х.. Определя като невярно твърдението на ищеца, че през 2020 г. е разбрал, че буса е бил аварирал, защото през 2018 г. и 2019 г. същият е подавал жалби в Полицията срещу ответника, поради което е била заведена преписка с оглед извършено престъпление по смисъла на чл. 206 от НК -

обсебване, които преписки били прекратени и същият е бил надлежно уведомяван.

Мотивира, че в конкетния случай не е налице една от предпоставките да бъде уважен иска по чл. 108 от ЗС - ответникът да държи процесната вещ. Във връзка с нередовното връчване на представената нотариална покана, прави извод, че претенцията за заплащане на наемна цена от датата на същата до 10.06.2022 г. за автомобила е неоснователна.

Счита, че не е налице и неоснователно обогатяване на въззивника, тъй като същият е получил упълномощаване единствено да управлява процесното МПС за да изпълни конкретна работа, без да е изкарвал допълнителни доходи и облаги.

Моли съда да отмени Решение № 204 от 15.11.2023 г. по гр.д. № 479/2023 г. по описа на Районен съд - Троян като неправилно и незаконосъобразно и да постанови Решение, с което да остави исковата претенция без уважение, като приеме, че същата е неоснователна и недоказана. Претендира сторените пред настоящата инстанция разноси.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба вх. № 249/15.01.2024 г. от „Експрес Гаранцион Комерс“ ЕООД, ЕИК: ***** чрез адв. П. К., вписана в АК - Варна, в който определя като правилно и законосъобразно приетото и постановено от РС - Троян, че следва да се осъди Б. К. Б. да върне вещта, като поради нейното погиване е осъден да заплати себестойността ѝ. Счита, че първоинстанционният съд правилно е определил правната квалификация на исковите претенции, след като самият ответник (сега въззивник) е посочил периода на погиване на вещта. Определя като несъстоятелно направеното във въззивната жалба възражение относно събраните по делото гласни доказателства.

Относно твърденията на въззивника, че не е налице втората предпоставка за уважаване на иска по чл. 108 ЗЗД - владение или държане на вещта сочи, че по делото са се събрали достатъчно други доказателства, посредством които се е установил фактът на владение с двата му присъщи белега: че г-н Б. държи вещта (corpus) и я третира като своя (animus). Досежно представената нотариална покана посочва, че е налице законов ред и правни средства за защита поради ограничаване на правото на защита, когато едно лице не е уведомено по надлежния ред за възможността му да участва в

съдебна (нотариална) процедура, като по делото не са ангажирани доказателства за предприемането на такива правни действия от г-н Б..

Позовава се на принципа „Judex novit curia“ и счита за ненужно, даже обидно - да се разяснява на съда института и фактическия състав на неоснователно обогатяване и предпоставките за установяване на такова у лице, което държи без основание чужда движима вещ.

Счита първоинстанционното решение за правилно и законосъобразно, поради което моли настоящата инстанция да го потвърди изцяло. Претендира разноски съгласно приложен списък по чл. 80 от ГПК.

В съдебно заседание въззивникът се явява лично и с адв. Д., молят да бъде уважена изцяло въззивната жалба, като основателна. Считат, че решението на първоинстанционния съд е неправилно и незаконосъобразно и същото да бъде отменено. Претендират направените разноски в настоящото производство и в първоинстанционното. Допълват съображеният си развити във въззивната жалба.

Въззиваемото дружество не се представлява представили са писмено становище. Претендират направените в настоящата инстанция разноски.

От събраните по делото доказателства: приложените към гр.д. № 497/22 г. на ТрРС, като и становището на страните, преценени поотделно, и в тяхната взаимна връзка и обусловеност съдът намира за установени следните фактически обстоятелства:

Не е спорно между страните по делото, че дружеството ищец е собственик на лекотоварен автомобил СИТРОЕН ДЖЪМПЕР с рег. №***** СК с ШАСИ: *****, цвят бял. На 28.05.2015 година управителят на „Експрес Гаранцион Комерс“ ЕООД, ЕИК *****, упълномощил Б. да управлява процесния автомобил безсрочно до изричното оттегляне на пълномощното.

С нотариална покана от 15.10.2018 година дружеството е уведомило ответника, че оттегля предоставеното пълномощно за управление на леготоварния автомобил и е поискано на 05.11.2018 година в 16 часа в град Варна, седалището на дружеството да бъде предадено държането на автомобила в състоянието в което е бил предаден, както и всички числящи се към него документи и принадлежности. Поканата е връчена по реда на 47 от ГПК, чрез залепване на уведомление на входната врата на къщата на 19.10.2018 година, като в продължение на 14 дни от залепването не е

потърсена.

В първоинстанционното производство е допусната и назначена съдебно оценителна експертиза, от чието заключение е видно, че средната пазарна цена за процесния автомобил е 5 000 лева към момента на изготвяне на експертизата, а към 2022 година е с около 500 лева по-ниска. Наемната цена за процесния период е 37 840 лева.

Депозирани са и гласни доказателства от които е видно, че последно е управляван от ответника като около средата на 2015 година последно е каран от ответника с мебели, като поради повреда е оставен в дома на свидетеля Г.Й., който имал сервиз в с. Кравеник.

По делото няма доказателства собственикът на автомобила да е бил уведомяван за местонахождението на автомобила и за техническото му състояние. Единствено в показанията си свидетелят Й. посочва, че Б. говорил с някого за това (доколкото знае със собственика), че МПС-то се е повредило и отстраняване на повредата ще струва скъпо, но не знае какво е било становището на собственика.

При така установената фактическа обстановка, съдът счита, че е сезиран с ревандикационен иск за собственост, при условията на евентуалност с иск по чл. 57, ал.2 от ЗЗД за заплащане на сумата 4500 лева, представляваща претендирана от ищеца стойност на лекотоварен автомобил, в случай, че вещта е погинала, както и иск за заплащане на обезщетение в размер на сумата от 10 750 лева за периода 10.11.2018 година до 10.06.2022 година, затова, че е ползвал вещта без основание, ведно със законната лихва върху сумите от датата на депозиране на исковата молба до окончателното плащане, предявени от „Експрес Гаранцион Комерс“ ЕООД, ЕИК: *****, против Б. К. Б..

По ревандикационния иск.

Не се спори между страните, че процесната движима вещ е собственост на ищцовото дружество, което е видно и от представените писмени доказателства. Установено е, че ответникът е упълномощен да управлява лекотоварния автомобил на 28.05.2015 година, безсрочно до изричното оттегляне на същото. За оттеглянето на пълномощното, ищецът е представил нотариална покана от 05.10.2018 година. От разписката е видно, че на 19.10.2018 година е залепено уведомление на входната врата, като е посочено,

че в къщата не се намерило лице, което да получи призовката. По сведения на съседа Г.Х.Г., лицето живее в град ****. На 05.11.2018 година нотариусът е удостоверил, че връчването на нотариалната покана е станало по реда на чл. 47 от ГПК, чрез залепване на уведомление на входната врата на къщата на 19.10.2018 година и поканата не е потърсена в четиринадесетдневен срок. Съгласно чл. 50 от Закона за нотариусите и нотариалната дейност, нотариусът може да възложи на определен служител в нотариалната кантора да връчва съобщения и книжа при условията и по реда на чл. 37 - 58 от Гражданския процесуален кодекс. В конкретния случай връчването е извършено по реда на чл. 47, ал.1, изр. последно от ГПК, отговорникът не е намерен на посочения адрес и не се е намери лице, което е съгласно да получи съобщението, поради което връчителят е залепил уведомление на входната врата. Невъзможността отговорникът да бъде намерен на посочения адрес е констатирана при посещение на адреса като връчителят е събрал данни от съсед, на която са посочени трите имена, че отговорникът не живее на адреса. При действието на чл. 179 ГПК нотариалното удостоверяване е официален свидетелстващ документ и се ползва с обвързваща съда формална и материална доказателствена сила за удостоверените с тях факти. В този смисъл възражението, че липсва надлежно връчване на поканата на адреса на отговорника, който е посочен и по настоящото производство е недоказано. Анотирана съдебна практика От момента на връчване на поканата отговорникът е дължал връщане на вещта.

Неоснователно е възражението, че отговорникът не владее вещта. Защитата по чл. 108 от ЗС е срещу всяко лице, което владее или държи вещта. В конкретния случай отговорникът е държател на вещта, като предоставена му е приложеното по делото пълномощно да управлява автомобила.

За да бъде уважена претенцията за връщане на автомобила, следва да се установи, дали вещта в случая е в държане на отговорника. Въззивникът не оспорва, че автомобилът му е предоставен за управление с изрично безсрочно пълномощно, но поради авария го е транспортирал до сервиза на св. Й., където твърди, че е понастоящем. Не се доказва по безспорен начин твърдението му, че е уведомил надлежно собственика, за степента на повредата, както и, че същият го е упълномощил да го „хвърли в някоя морга“ и по този начин да се е освободил от задължението за връщане на вещта. От доказателствата по делото се установява, че автомобилът е аварирал лятото

на 2015 година, поради което е оставен в дома на свидетеля Г.Й., който имал сервиз в с. Кравеник, като по негови думи там се намира и към момента на разпита му. В този смисъл по делото не е доказано при пълно главно доказване погиването на вещта, тъй като само фактът, че автомобилът се е повредил не е достатъчен да се приеме, че е погинал, нито, че е повреден до степен неизползваемостта му.

Предвид изложеното ревандикационният иск е основателен и доказан и следва да бъде уважен.

С оглед уважаване на главния иск, съдът не дължи произнасяне по акцесорния, предявен при условията на евентуалност, в случай на погиване на вещта да бъде заплатена сумата от 4 500 лева, равностойността на лекотоварния автомобил, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното плащане.

По предявения иск с правно основание чл. 59 от ЗЗД. За да се ангажира отговорността на ответника по реда на чл. 59, ал. 1 ЗЗД, следва да бъде установено, че ищецът е собственик на процесната вещ, че ответникът е държал автомобила за процесния период, с което се е обогатил неоснователно за сметка на ищцовото дружество, а то се е обеднило. По делото не се спори, е и при изложените по-горе съображения, ищцовото дружество е собственик на лекотоварния автомобил, предмет на спора. Ответникът е държал автомобила по силата на упълномощаване да го управлява, което е оттеглено изрично и е поканен да върне автомобила. Съгласно практиката на ВКС, за да е налице фактическият състав на неоснователното обогатяване по чл. 59 ЗЗД не е необходимо ответникът фактически да е използвал вещта и да е реализирал приходи, като този фактът, не го освобождава от отговорността да обезщети собственика, след като не е предал същата. Действително от събраните по делото доказателства, автомобилът през процесния период се е намирал в имота на св. Й., но документите и ключовете са били при ответника. Няма доказателства, същите да са надлежно предадени на собственика на автомобила, поради което настоящият състав приема, че ответникът дължи обезщетение за процесния период, тъй като е лишил собственика на вещта от възможността да извлича полза от нея.

От приетото заключение в ход на първоинстанционното производство е, неоспорено от страните, се установява размера на средния наем на автомобил

от същия вид за процесния период.

Предвид изложеното № 204/ 15.11.2023 година на Троянския районен съд по гражданско дело № 479/ 2023 година по описа на същия съд, следва да бъде обезсилено, в частта с която на основание чл. 57, ал.2 от ЗЗД Б. е осъден да заплати на "ЕКСПРЕС ГАРАНЦИОН КОМЕРС" ЕООД, сумата 4500 лева, представляваща претендирана от ищеца стойност на лекотоварен автомобил СИТРОЕН ДЖЪМПЕР с рег. №***** СК с ШАСИ: *****, цвят бял, като недопустима, а в останалата част потвърдено като правилно.

При този изход на въззивника не се дължат разноски, предвид на това, че искът по чл. 57, ал.2 от ЗЗД съединен с иска по чл. 108 от ЗС за предаване на владението, при условията на евентуалност се дължи една д.т., като решението е потвърдено по отношение на ревандикационния иск и иска по чл. 59 от ЗЗД. На основание чл. 78, ал. 3 от ГПК въззивникът следва да бъде осъден да заплати на ответното дружество 1800 лева разноски за въззивното производство.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА Решение № 204/ 15.11.2023 година на Троянския районен съд по гражданско дело № 479/ 2023 година по описа на същия съд, в частта с която на основание чл. 57, ал.2 от ЗЗД Б. е осъден да заплати на "ЕКСПРЕС ГАРАНЦИОН КОМЕРС" ЕООД, сумата 4500 лева, представляваща претендирана от ищеца стойност на лекотоварен автомобил СИТРОЕН ДЖЪМПЕР с рег. №***** СК с ШАСИ: *****, цвят бял, като недопустим.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 204/ 15.11.2023 година на Троянския районен съд по гражданско дело № 479/ 2023 година, **в останалата част.**

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал.3 от ГПК Б. К. Б., ЕГН *****, с адрес: гр.*****, със съдебен адрес за призоваване: гр. София, ул. „Пиротска“ № 9, ет. 4 чрез адв. Ж. Д. - САК, да заплати на „Експрес Гаранцион Комерс“ ЕООД, ЕИК *****, трад *****. „Фулмакс“, адрес за връчване: град *****, чрез адв. П. К., вписана в АК - Варна, съдебно-деловодни разноски в размер на 1800 (хиляда и осемстотин) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС в 30-дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено ведно с мотивите.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____